

23. aprillil 2018 esitatud hagi – China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt versus komisjon

(Kohtuasi T-254/18)

(2018/C 211/35)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (Peking, Hiina) ja 9 teist hagejat (esindajad: advokaadid R. Antonini, E. Monard ja B. Maniatis)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 29. jaanuari 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/140, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit teatavate malmist toodete impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse selle impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks ning lõpetatakse uurimine seoses Indiast pärit teatavate malmist toodete impordiga (ELT 2018, L 25, lk 6), osas, milles see puudutab CCCME-d, konkreetseid ettevõtjaid ja asjaomaseid liikmeid; ning
- mõista käesoleva menetluse kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kuus väidet.

1. Esimene väide, et Euroopa Komisjon on rikkunud nii alusmääruse artikli 3 lõikeid 2, 3, 5, 6 ja 7, artikli 17 lõiget 2 kui ka hea halduse põhimõtet, kasutades *inter alia* ebausaldusväärseid andmeid impordi, makromajandusliku kahju ja kasumlikkuse kohta, ning lubamata muudel puudutatud isikutel esitada oma seisukohta valimisse kaasatud liidu tootjate lõpliku valiku kohta.
2. Teine väide, et komisjon rikkus alusmääruse artikli 3 lõikeid 6 ja 7, sest *inter alia* ei võtnud ta arvesse ajalise kokkusattumise puudumist ning ei taganud, et muude tegurite põhjustatud kahju ei omistataks Hiina impordile.
3. Kolmas väide, et komisjon rikkus hagejate kaitseõigusi ning alusmääruse artikli 6 lõiget 7, artikli 19 lõikeid 1–3, artikli 20 lõikeid 2 ja 4 muu hulgas sellega, et ta ei lubanud mingilgi moel tutvuda kahju arvutustega, möjuga hindadele, kahju kõrvaldamist võimaldava taseme arvutustega ja normaalväärtuse kindlaksmääramise andmetega – keeldudes isegi esitamast nõutud andmeid koondandmetena – ja keeldus andmast teatavat asjassepuutuvat teavet hoolimata sellest, et talt nõuti seda korduvalt.
4. Neljas väide, mille kohaselt rikkus komisjon alusmääruse artikli 2 lõiget 10, artikli 3 lõike 2 punkti a, artikli 9 lõiget 4 ja hea halduse põhimõtet, sest ta ei võtnud oma hinnavõrdluses arvesse kõiki toote kontrollnumbri omadusi, ei esitanud vajalikku teavet toote omaduste kohta (v.a need, mis kajastusid esialgse toote kontrollnumbrites) ja lükkas õigusvastaselt tagasi nõude teha normaalväärtuse puhul kohandusi seoses eeskirjade eiramisega, mis tulenesid madalast tootmismahust Indias.

-
5. Viies väide, et komisjon rikkus alusmääruse artikli 1 lõike 10 punkti b ja artikli 2 lõike 7 punkti a, sest ta kohandas kaudsete maksude normaalväärtust ülespoole.
 6. Kuues väide, et komisjon rikkus alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a sellega, et ta tugines müügi-, üld- ja halduskulude ning arvestusliku normaalväärtuse saamiseks kasutatud kasumi kindlaksmääramisel ainult ühelt India tootjalt pärinevatele andmetele, kuigi ta oleks pidanud selle asemel kasutama kogu kättesaadavat asjakohast teavet võrdlusriigis.

Üldkohtu 16. aprilli 2018. aasta määrus – UN versus komisjon

(Kohtuasi T-676/17) ⁽¹⁾

(2018/C 211/36)

Kohtumenetluse keel: saksa

Neljanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 402, 27.11.2017.
